

گزارش تمرین دوم درس شبکههای عصبی

فاطمه غلامزاده

9917100

سوال اول

شبکه های SOM از دو لایه تشکیل می شوند:

- ۱. لایه اول شامل نورونهای ورودی است که ابعاد آن به تعداد ویژگیهای داده ورودی است.
- ۲. لایه دوم نورونهای خروجی که نحوه چینش نودها در لایه خروجی شکل خروجی را مشخص می کند.

فرآیند یادگیری وزنها در شبکه ی کوهونن با استفاده از کمترین فاصله انجام می شود. بدین صورت که فاصله ی هر داده ی ورودی تا تمام نورونهای لایه ی خروجی محاسبه می شود و سپس با توجه به اینکه کدام نورون کمترین فاصله را با داده ی مذکور دارد، نورون برنده انتخاب می شود. این عمل در واقع همان انتخاب نزدیکترین مرکز خوشه در الگوریتم-k means است. پس از آنکه نورون برنده مشخص شد، وزنهای آن نورون به نحوی تغییر می کنند که به مقدار آن داده نزدیک شوند.

به روزرسانی وزنها به دو شکل دستهای و بازگشتی انجام می شود. در حالت بازگشتی در هر مرحله به ازای هر داده، وزن نورون برنده به روزرسانی می شود. در حالت دسته ای در اخر هر ایپاک با توجه به میانگین مقادیر داده های هر نورون، وزن نورونها بروزرسانی می شود. همانطور که گفته شد نورون برنده، نورونی است که وزن هایش کمترین فاصله را با داده ی مد نظر دارند. فاصله ی ذکر شده می تواند فاصله ی اقلیدسی یا منهتن باشد. پس از آنکه نورون برنده مشخص شد با استفاده از رابطه ی (1) وزن آن تغییر می کند:

$$\mathbf{W}_{j+1} = \mathbf{W}_j + \beta (\mathbf{X} - \mathbf{W}_j) \tag{1}$$

که β در این رابطه برابر با نرخ یادگیری است. در شبکه ی کوهونن تنها وزن نورون برنده تغییر نمی کند بلکه تا یک شعاع همسایگی نورون برنده، وزن نورونها متناسب با یک ضریب تغییر میکند. بنابراین رابطه ی (1) به صورت رابطه (2) بازنویسی می شود:

$$\mathbf{w}_j' = \mathbf{w}_j + \beta \, \text{NS}[\mathbf{x} - \mathbf{w}_j] \tag{2}$$

در این رابطه NS بیانگر ضریبی است که به هر نورونِ همسایه ی نورن برنده تعلق می گیرد که وزنهایش در راستای مقدار x تغییر کند. شکلهای همسایگی متفاوتی می توان برای این مسئله تعریف کرد مانند: مربعی، دایرهای، شش ضلعی. همچنین می توان با توابع مختلف به همسایهها وزن داد. به طور مثال می توان به صورت خطی وزن همسایهها را کاهش داد یا از تابع گوسی استفاده کرد. در این حالت همسایههای نزدیک با ضریب بیشتری نسبت به همسایههای دورتر تغییر می کنند. دلیل بروزرسانی نورونهای همسایه این است که انتظار می رود خوشههای نزدیک بهم دادههایشان بیشتر شبیه بهم باشد. به همین دلیل وزن نورونهای نزدیک نورون برنده را در جهت آن داده تغییر می دهند.

در این شبکهها روند یادگیری بدین صورت است که نرخ یادگیری و شعاع همسایگی به صورت تدریجی کاهش می یابد و وزنها به صورت تدریجی به سمت خوشه بندی صحیح حرکت می کنند. یادگیری این شبکه ها در دوفاز ordering و convergence انجام می شود:

- در فاز اول سعی میشود توپولوژی نقشه ی ویژگی شکل بگیرد.
 - در فاز دوم سعی می شود نمایش دادهها دقیقتر شود.

به همین منظور در فاز اول مقدار اولیه ی نرخ یادگیری حدود 0.1 درنظر گرفته میشود و در فاز دوم نرخ یادگیری اولیه حدود 0.01 نرخ یادگیری باید در هر مرحله به مقداری کمتر از مرحله ی قبلش تغییر کند. بنابراین برای تغییر نرخ یادگیری می توان از روابط ۳ یا ۴ استفاده کرد.

$$\beta_{\rm t} = \beta_0 (1 - t/T) \tag{3}$$

$$\beta_{t} = \beta_{0} \text{Exp}[-t/T] \tag{4}$$

با استفاده از رابطه ی ۳ نرخ یادگیری به صورت خطی کاهش مییابد و با رابطه ی ۴ به صورت نمایی کاهش مییابد.

در رابطه با تابع NS که گفتهشد می تواند تابع گاوسی در نظر گرفته شود لازم به ذکر است که در این قسمت نیز باید بعد از هر مرحله شعاع همسایگی کاهش یابد تا در نهایت یادگیری همگرا شود. شعاع همسایگی آنقدر کوچک می شود که در فاز دوم عمال تنها نورون برنده بروز رسانی میشود. برای کاهش شعاع همسایگی میتوان مانند کاهش نرخ یادگیری عمل کرد. با آزمایش و خطا به این نتیجه رسیده اند حالت بهینه آن است که در فاز اول یادگیری شعاع همسایگی اولیه به قدری بزرگ درنظر گرفته شود که کل نقشهی ویژگی را دربر بگیرد و در فاز دوم شعاع همسایگی بسیار کوچک باشد تا تنها نورون برنده تغییر کند.

نکته: اگر در هر دوفاز تنها نورون برنده بروزرسانی شود و همسایهها بروزرسانی نشوند در واقع یادگیری صورت نمی گیرد و همیشه یک تعداد محدودی نورون برنده میشوند و دیگر نورونها به اصطلاح میمیرند.

یک مسئلهی مهم دیگر در یادگیری شبکهی خودسازمانده انتخاب وزنهای اولیه است. برای انتخاب وزنها می توان به دو شیوه عمل کرد:

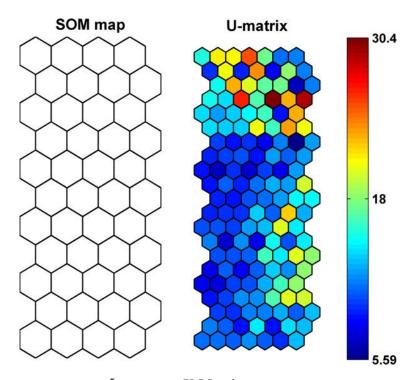
- ١. مقداردهي تصادفي به وزنها.
- استفاده از تعدادی از دادههای ورودی برای مقداردهی؛ یعنی مقادیر دادهها به عنوان وزن اولیهی نورونهای
 لایهی خروجی تنظیم شوند.

حالت دوم باعث تسریع سرعت یادگیری و همگرایی میشود.

از شبکهی کوهونن به <mark>دو روش</mark> میتوان برای <mark>کاهش بعد</mark> دادههای مسئله استفاده کرد:

- در روش اول پس از آن که یادگیری شبکه کامل شد، فاصله ی هر داده را با وزنهای تمام نورونها (یعنی مراکز خوشهها) محاسبه می کنیم و به عنوان ویژگیهای جدید استخراجشده در نظر می گیریم.
- در روش دوم پس از یادگیری کامل شبکه، به ازای هر داده مختصات نورون برنده ی آن داده را در نقشه ی ویژگی به عنوان ویژگی جدید در نظر می گیریم و این گونه ابعاد داده ها را کاهش می دهیم.

ابزار مصورسازی در شبکه کوهونن، U-Matrix است. ابعاد U-Matrix با ابعاد شبکه SOM یکسان است. پس از آموزش شبکه، U-Matrix به این صورت ساخته میشود که برای هر نورون، میانگین فاصله آن را با همسایههایش محاسبه کرده و در سلول مربوط به آن در U-Matrix مینویسیم. سپس هر کدام از اعدادی که در U-Matrix وجود دارند را به یک رنگ مپ میکنیم. به عنوان مثال در شکل ۱ رنگ آبی نشاندهنده میانگین فاصله کمتر و رنگ قرمز نشاندهنده میانگین فاصله بیشتر است. بنابراین در قسمتهای آبی رنگ، میانگین فاصلهی نورونها با نورونهای همسایهشان خیلی کم است یعنی تراکم دادههایی که به این قسمت از نقشه مپ شدهاند بیشتر بوده است.

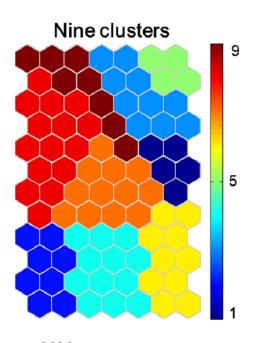

شکل ۱ نمایش U-Matrix و طیف رنگی آن

به دو روش می توان U-Matrix را تفسیر کرد:

- ۱- می توان از روی آن ناحیههایی از فضای داده که تراکم در آن بیشتر است را تشخیص بدهیم. زیرا وقتی تراکم دادهها در یک محل زیاد است یعنی بردار وزنی این دادهها از نظر فاصله اقلیدسی به هم نزدیک هستند پس این دادهها مشابه هستند.
- ۲- میتوانیم یک تخمین گسسته از توزیع احتمال داده ها داشته باشیم. هر جا که تراکم نورون ها بیشتر است، تراکم
 داده ها هم بیشتر است

یک روش دیگر برای مصورسازی شبکه به این صورت است. با فرض داشتن لیبلهای کلاسترها، هر کلاستر را با یک رنگ نشان میدهیم و رنگ هر نورون به رنگ پرتکرارترین کلاسترِ مپ شده به آن نورون در میآید. به عنوان مثال در شکل زیر با انجام این عمل، مشاهده میشود که نورونهای مربوط به یک کلاستر در کنار هم قرار میگیرند.

شکل ۲ خوشه بندی به کمک SOM

سوال دوم

توضيحات:

مجموعه داده rcv1 شامل حدود ۸۰۰۰۰۰ داده است که هر داده ۴۷۲۳۶ ویژگی دارد و میتواند به یک یا چند کلاس از ۱۰۳ کلاس موجود تعلق داشته باشد. به دلیل حجم بالای دادهها امکان کار کردن با کل دادهها وجود نداشت به همین دلیل از نمونههای ۱۰۰۰۰ تایی و ۱۲۰۰۰ تایی این مجموعه داده استفاده شد.

هم چنین به دلیل اینکه تعداد ویژگیها زیاد است و کد موجود در ویدئوها روی این دادهها بسیار زمانبر بود، از کتابخانه susi برای پیادهسازی شبکه خودسازمانده کوهونن استفاده شد.

سوال سوم

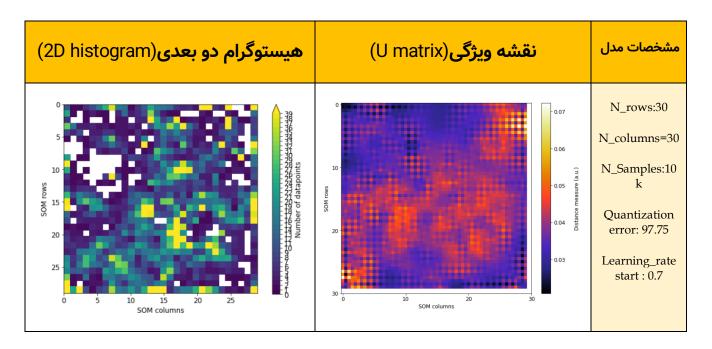
در جدول زیر نقشه ویژگی و هیستوگرام دو بعدی برای ۴ مدل مختلف آورده شده است. تفاوت این مدلها در ابعاد نقشه و هم چنین در تعداد دادههای نمونهگیری شده است.

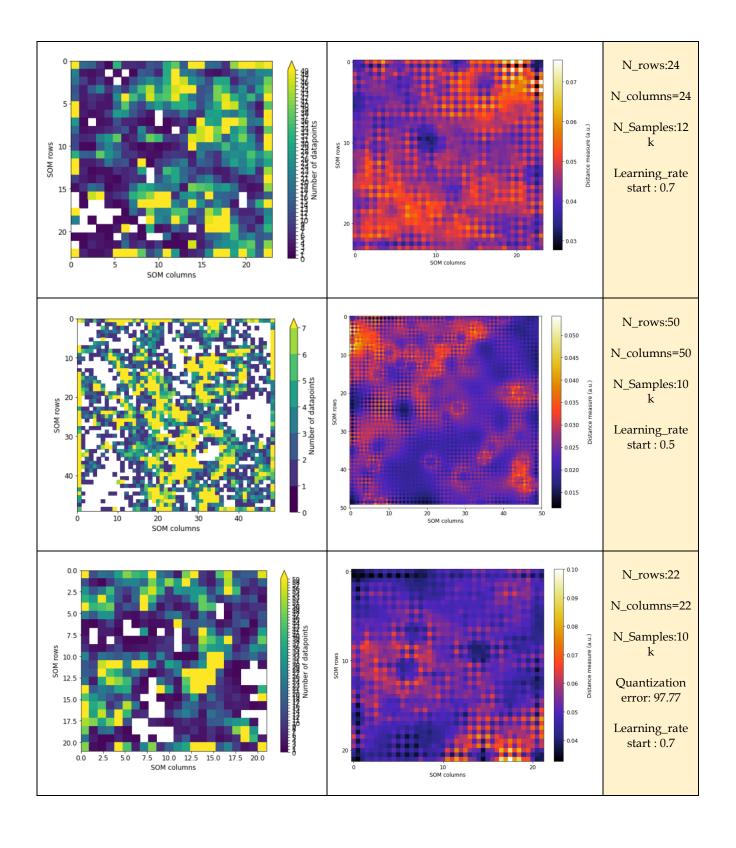
حدود ابعاد نقشه با توجه به یک مقاله که در رابطه با تعداد ابعاد بهینه برای نقشههای کوهونن بحث کرده است به دست آمده است. طبق ادعای این مقاله نقشه بهینه یک مربع به این ضلع است:

$$\sqrt{5} \times \sqrt{number_of_rows}$$

که در آن number_of_rows نشان دهنده تعداد سطرهای داده است. بنابراین برای یک نمونه ۱۰ هزارتایی از دادهها، یک نقشه ۲۲*۲۲ پیشنهاد می شود و برای یک نمونه ۱۲هزارتایی یک نقشه ۲۴*۲۴ . این دو نقشه به همراه دو نقشهی دیگر با ابعاد بالاتر بررسی شدهاند و در جدول زیر آورده شده است.

هم چنین یک نمودار دیگر تحت عنوان هیستوگرام دو بعدی نمایش داده شده است. در این نمودار هر خانه نشان دهنده یکی از نورونهای شبکه کوهونن است و رنگ آن خانه نشانگر تعداد دادههایی است که به آن نورون مپ شدهاند. هر چقدر تعداد دادههای مپ شده به آن نورون بیشتر باشند، رنگ خانه ی متناظر با آن روشن تر است. لازم به ذکر است که اگر رنگ خانه ای سفید باشه به این معنی است که هیچ داده ای به نورون متناظر با آن خانه مپ نشده است.

سوال چهارم:

ویژگیهای مجموعه داده: بیش از ۸۰۰ هزار داده در آن وجود دارد که هر کدام دارای ۴۷۲۳۶ بعد یا ویژگی هستند. هم چنین هر داده ممکن است به یک یا چند تا از ۱۰۳ کلاس موجود متعلق باشد بنابراین دادهها multi-label نیز هستند.

تفسير u_matrix

با توجه به نمودارهای u-matrix ناحیههایی از نمودار که به طیف رنگ بنفش و سیاه تعلق دارند نشان دهنده این است که در آن نواحی تراکم دادهها بالاست و دادههای شبیه به هم که میانگین فاصله شان با همسایگانشان کم است به آن نقاط مپ شده اند. نقاطی که دارای طیف رنگ نارنجی و زرد هستند در آن همسایگی نقاطی از داده مپ شده اند که از هم دورند و میانگین فاصله شان با همسایگانشان زیاد است. بنابراین می توانیم نتیجه بگیریم تراکم داده ها در نواحی بنفش و تیره بیشتر است.

تفسير خوشهبندي:

با توجه به نمودارهای رسم شده در سوال بعدی برای خوشهبندی، میتوان مشاهده کرد که دادهها به خوبی جداپذیر نیستند زیرا در برخی از موارد دیده میشود که دادههای دو خوشه با هم ادغام شدهاند. همچنین میتوان مشاهده کرد که شکل خوشهها پیچیدگی چندانی ندارد و اشکال پیچیدهای مثل مارپیچ و ... در آن دیده نمیشود. از لحاظ نویزی بودن میتوان دید که دادهها نویز کمی دارند زیرا دادههای پرت خیلی کمی در خوشهبندی دیده میشود.

تفسیر هیستوگرام دوبعدی:

با توجه به هیستوگرامهای دوبعدی می توان مشاهده کرد که هر چقدر ابعاد نقشه بیشتر شده است، تعداد خانههای سفید، یعنی خانههای که هیچ دادهای به نورون متناظر با آن مپ نشده است، افزایش یافته است. بنابراین می توان دید که با افزایش بیرویه ی ابعاد نقشه فقط تعداد نورونهای مرده افزایش پیدا می کند و تاثیر مثبتی در عملکرد شبکه دیده نخواهد شد.

سوال ينجم:

خوشهبندی های انجام شده به همراه مشخصات مدل و معیار purity در جدول زیر آورده شده است. در واقع خوشهبندی به این صورت است که هر نورون نشاندهنده یک خوشه است و دادههایی که به آن نورون مپ میشوند متعلق به آن خوشه هستند. برای مصورسازی خوشهبندی، در هر نمودار نورونهای موجود در لایه خروجی به تصویر درآمده است و سپس باتوجه به لیبل دادههایی که به هر نورون مپ شدهاند، رنگ پرتکرارترین لیبل به آن نورون اختصاص داده شده است. همانطور که مشاهده میشود دادههایی که لیبلهای مشابه داشتهاند در کنار هم قرار گرفتهاند و خوشههایی را تشکیل دادهاند.

نحوه محاسبه purity به این شکل است که برای هر نورون لیبل دادههای مپ شده به آن را در نظر گرفته و تعداد پرتکرارترین لیبل را میشماریم. این مقدار را برای تمام نورونها محاسبه کرده و با هم جمع میکنیم و در نهایت تقسیم بر تعداد کل دادهها میکنیم. از آنجایی که هر داده میتواند به چند کلاس از ۱۰۳ کلاس تعلق داشته باشد، یک بار به این روش عمل شده که تمام لیبلها در نظر گرفته شد و یک بار به این روش عمل شده که تمام لیبلها در نظر گرفته شدهاند که مقادیر purity در حالت دوم بیشتر است.

